

בדבש, הב' שגם הוא עצמו טוב מאד הוא, וע"י האתכפי' יוצא מכאה"פ להיות נראה טובו, ולעבור ההגבלה וה"ה מאד בלתי מוגבל כו', ועי"ז סליק יקר' דקוב"ה בכולהו עלמין בלתי הגבלה שרק עד פה תבוא כו'.

• בס"ד פ' ויגש

ד

(ג) **וביאור הענין יובן דהנה משכן יצה"ר הוא** בחלל השמאלי שבלב מקום נה"ב³⁵ שבאדם, אשר שרש נה"ב הוא משמרי האופנים³⁶ שבעולם העשיי³⁷, ונודע כי האופנים וחיוה"ק³⁸ הם ברעש גדול ומתנשאים לעומת השרפים, ואומרים ברוך³⁹, וצ"ל מה"ע לעומת השרפים⁴⁰ הלא לכאו' שניהם הם מלאכים שכלי

כי יש אדם על הכסא דמות כמראה אדם ואדם שמתחת לכסא שאפי' פני ארי' פני שור פני נשר הם בבחי' אדם וכמ"ש דמות אדם לארבעתם ודמות פניהם פני אדם וכמים הפנים לפנים כן לב האדם שלמעלה לאדם שלמטה באתעדל"ת דילי' וזהו ענין הקרבנו' ג"כ להקריב חלב ודם נפש הבהמי' ע"ג המזבח ונחית אשא ארי' דאכיל קרבניו אריה מלך החיות להתכלל באש שלמעלה³⁵ יצה"ר . . בחלל השמאלי שבלב . . נה"ב: ראה תניא רפ"ט ו"במ"מ, הגהות והע"ק שם (ע' עו).
(36) שרש הנה"ב הוא משמרי האופנים: ראה לקו"ת ויקרא ב, ב. האזינו עד, ג.

(37) האופנים . . העשיי: ת"ז ת"ז כג, א. בלקו"ת האזינו עז, ב: וכמ"ש האריז"ל – ראה ע"ח שער פיר' דרוש טו. ביאור"ז בשלח לט, ד. מאמרי אדה"א ויקרא ח"ב ע' תתסג. ושי"ג. קונטרסים ע' תקלה.

(38) האופנים וחיוה"ק הם ברעש גדול: ע"פ ברכת יוצר.

(39) האופנים וחיוה"ק . . ברוך: יחזקאל ג, יב. ברכת יוצר. ראה תולין צב, רע"א וכתוד"ה ברוך. ראה גם סה"מ תרל"ד ע' רנד.

(40) לעומת השרפים: ראה גם עט"ר ע' מב ואילך. מאמרי אדה"א שמות ח"א ס"ע רפה ואילך. אוה"ת אחרי כרך ב ע' תקמ. סה"מ תרל"ד ס"ע רנד ואילך. המשך מים רבים תרל"ו ע' קטז וע' קיז.

(34) וביאור כו' הנה משכן יצה"ר: מאמר זה הוא מאמר השני מהמשך וכולל פרקים ג"ה. המאמר מיוסד על מאמר ד"ה זאת חנוכת המזבח שבבוכ' 1116 כנ"ל בריש ההמשך (ומקבילו בלקו"ת נשא כח, ג ואילך. וראה הנסמן במ"מ לשם).

מאמר זה נזכר בסה"מ תרמ"ג ע' סה [ושם: כך א' כ"ק אאמור' וצללה"ה בש"ק ויגש ש' תר"מ, ואני לא שמעתי הדרו'].

להלן נעתק חלק המאמר מבוך הנ"ל שנתבאר בדרוש זה:

„והענין כי משכן יצה"ר הוא בנפש הבהמית ושרשה מאופני' דעשי' והאופני' ברעש גדול והרעש הוא מחמת ההתבוננו' שההתהוות מאין ליש הוא מבחי' מלכותך מלכו' כל עולמי' ואין זה אלא זיו כו' שנקרא שמו עליהם כמשל המלך שנק' שמו על המדינה ולכן אומרי' ג"פ קדוש להי' המשכה מסכ"ע עד שיהי' הוי' צבאות אות הוא בצבא דילי' בחי' אות א' ביו"ד נברא העה"ב ובה' נברא העה"ז ועי"ז מרעיש' בקול רעש גדול כי להיות שהוא חידוש גדול ונורא מאד מי יכילנו וכל דבר שלא יכיל הרוח לסבול מחמת גודל עוצם הדבר הנורא שאין כח בשכלו לתפוס כו' מתהווה לו רעש גדול כו' והשרפי' לפי ששרשם ממקום הרעש הוא לכך אינם מרעיש' כי לכן נק' שמם שרפי' שכבר נשרפו כו' והנה ע"י הרעש כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם פי' האדם לאדם

נבדלים⁴¹ שעובדים את ה' באימה וביראה ברתת ובזיעה ולמה יהי עבודת האופנים לעומת עבודת השרפים, וגם משמע שזה שאומרים ברוך כבוד כו' זהו לעומת בחי' קדוש שאומרים המלאכים⁴², אשר גם זה אינו מובן מהו ולמה כו'. והענין הוא דכתי' אני הוי' לא שניתיי' שלא יש שום שינוי בין קודם הבריאה ובין אחר הבריאה, והיינו מפני שכלליות ברה"ע נעשה מהארה בעלמא ולכן כלליות ההשתלשלו' אינו תופס מקום כלל, ואי לזאת כאשר השרפים משיגים איך שהוא ית' קדוש ומובדל מגדר עולמות, וזהו שאומרים ג"פ קדוש שז"ע היותו קדוש ומובדל מג' עולמות ב"ע⁴³, או שהוא קדוש מקדוש ע"ד קדה"ק לגבי קדש, ג"פ (והוא מפני שהם נבראים א"א להם להשיג יותר דבאמת אינו שייך מספר ג"פ קדוש זל"ז שהוא בלתי בע"ג שאינו בערך לגבי הגבול בבחי' בלי גבול ולא במספר ג' כו') ולכן רצונם האמיתי שיעלו ויבואו ויגיעו להדבק בו ית' הקדוש ומובדל מגדר עולמות, ושיצאו מהשגתם והגבלתם להדבק בו שמובדל ומרומם מגדר עולמות, ולכן כתי' שרפים עומדים ממעל לו⁴⁴, ולכאורה איך אפשר שהמלאכים יוכלו לעמוד למעלה מבחי' ש' אד' שאמר תחלה, ותי' הבעש"ט ז"ל שבכ"מ שהרצון שם⁴⁵ ה"ה כאלו הוא עומד שם (ולכן בלעז"ל ג"כ כן הוא, וכמו שהראה פ"א לתלמידו שור מלובש בכובע של ש"ק⁴⁶, שזה הי' מפני שהאוכל אכל בתאוה עצומה, ונעשה הוא עצמו תמונת שור שהוא הבשר שנתאוה לה, והכובע לא נשתנה כו') וע"כ כאשר השרפים חפצם ותשוקתם ליכלל וליבטל בבחי' אוא"ס שקדוש ומובדל לכן ה"ה כאלו עומדים שם כו', ולפ"ז צ"ל מאחר שכאילו עומדים שם למה רוצים עוד יותר ועונים באימה ואומרים ביראה קדוש שהרי כאלו הם שם, וכפשוטו י"ל שבהסתלק הרצוא והאמירה הרי אינם שם לכן מוכרחים להיות תמיד בבחי' הרצוא.

ואמנם הנה האופנים אינם משיגים את בחי' אוא"ס הקדוש ומובדל כ"א משיגי' שכל התהוות העולמות הוא מהארה בעלמא לבד ושיש בחי' שלמעלה מהשגתם, אבל אינם משיגי' מהו, ולכן אומרים ברוך היינו שיתברך וימשך להם מה

47) ותי' הבעש"ט ז"ל שבכ"מ שהרצון שם :
ראה אוה"ת נשא⁴⁷ - כרך ד - ע' אתמב"ז. כתר שם
טוב קה"ת מהדורת תשנ"ט בהוספות סמ"ח. וש"נ.
פלת הרמון אמור ע' שיא. וש"נ. מאמרי אדמו"ר
מהר"ש דרושי חתונה ס"ע לה ואילך. ע' סב.
48) הבעש"ט... שהראה... שור מלובש בכובע
של ש"ק: ראה גם סה"מ תרמ"ג ע' סה. תרח"ץ ע'
רו. וש"נ. סה"ש תש"א ע' 93. כתר שם טוב קה"ת
מהדורת תשנ"ט בהוספות סמ"ח בשולי הגליון.

א) והוא הנחת ר' הלל מש"פ נשא תר"י יודפס
בע"ה בספרו פלת הרמון בפ' נשא.
ב) במהדורת תשנ"ה נשא בהוספות ריש ע'
86.

41) מלאכים שכלי' נבדלים: ראה לעיל מאמר
ד"ה ואעשך לגוי גדול ובהערה 43.
42) באימה וביראה ברתת ובזיעה: ע"פ ברכות
כב, א.
43) קדוש שאומרים המלאכים: ברכת יוצר.
ראה חולין צא. ב. ובתוד"ה ברוך שם צב, רע"א.
44) אני הוי' לא שניתיי: מלאכי ג'. ו. ראה גם
לקמן ח"ב (בחלק המאמרים) המשך יונתי ובהערה
29.
45) ג"פ קדוש... בי"ע: ראה גם לקו"ת יוה"כ
סט, ב. ע, ד (כאצי). מאמרי אדה"ז תקס"ה ח"א ע'
רנב (נו"ש). ע' רצב.
46) שרפים עומדים ממעל לו: ישע"ה ה. ב. ראה
גם לקו"ת אמור לב, ב. סה"מ תרל"ח ע' טו. וש"נ.

שאינו מושג להם, וה"ז לעומת בחי' השרפים שהרי השרפים רוצים לעלות וליכלל וליבטל בו ית' שזהו העדר המשכה, כי המשכה היא מה שכבר מצומצם, והם רצונם בבחי' שקדוש ומובדל מהם מפני שלא נתצמצם להיות נגלה בגי' עולמות ב"ע, והאופנים וחיוה"ק מאחר שמשיגים שיש דבר שלמעלה מהשגתם ואינם יודעים מהו ולכן א"א להם להיות הרצון בעצם הדבר כמו השרפים מאחר שאין משיגים מהו כמו השרפים אלא שרצונם וחפצם הוא לטעום מנופת צוף טעם מה שלמעלה מהשגתם, ולכן אומרים ברוך כו' שיתברך ויומשך להם בחי' מה שלמעלה מהשגתם כו'.

- **אך** הנה עדיין צ"ל מהו שאומר באופנים שהם ברעש גדול⁴⁹, ולמה השרפים שהם במעלה היותר עליונה לא יהיו ברעש גדול, והאופנים שנמוכים במעלה נגד השרפים עד שהם בעשי' יתעלו במעלת עבודתם להיות בבחי' רעש גדול דוקא, אך הענין הוא דהנה בחי' הרעש של האופנים זהו מפני שהם אינם משיגים ולכן מזה נעשה אצלם בחי' הרעש גדול, ועד"מ המים כשפוטרי⁵⁰ מקום יציאתם ומניחים שביל דק על יציאת המים מתגברים בבחי' רעש גדול להיות הולכי' ברעש, ועד"ז יוכן באופנים שלהיות שכל מה שמושג לשרפי' איך שהוא ית' קדוש ומובדל זה אינו מושג לבחי' האופנים כלל, כ"א משיגים שיש דבר שלמעלה מהשגתם אבל אינם משיגים מהו ה"ז כמו שביל דק שהונח על מקום יציאת המים לכן האופנים הם ברעש גדול עד"מ כמו רעש המים מפני דחיקת ריבוי המים לצאת דרך שביל הדק כו'.

ויוכן ד"ז ממה שסיפרו לנו הנביאים⁵¹, וממארז"ל שאמרו על ישעי' שהוא כמו בן כרך שראה את המלך ועל יחזקאל שזהו כמו בן כפר⁵² שראה את המלך, והענין הוא ששניהם ראו את המרכבה, רק שישעי' סיפר לנו בדרך קצרה תוכן המכוון ובעצם המרכבה לא דיבר הרבה מזה רק התחיל ואראה את אד' יושב⁵³ כו', אבל יחזקאל הרבה לספר את כל אריכות המרכבה בריבוי פרטי', והיינו כי זהו ענין ההפרש בין בן כרך לבן כפר כשרואים את המלך ושניהם מתפעלי' אבל אין גרם התפעלותם שזה, שהרי הבן כרך עם היות שרואה את המון הצבא הבאים לכבוד המלך עכ"ז אינו מתפעל מזה כ"כ, והוא מפני כי מורגל הוא לראותם תמיד להיותו דר תמיד בכרך, כ"א התפעלותו הוא מהנהגת המלך את הצבא ושכל העמוק שיש בתכסיסי המלחמה אשר המלך עורך את הצבא שיבינו את רמיוותיו וסימניו כו', אבל הכפרי איננו מבין כלל את עצם חכמת המלך בהנהגתו את הצבא כ"א מתפעל מריבוי הצבא וקול צהלת סוסים אשר צבא המלך רוכבי' עליהם וכדומה, ולהיות כי

יחזקאל פ"א.

(52) ישעי' . . יחזקאל . . בן כפר: ראה חגיגה יג, ב. ראה גם לקו"ת ברכה צו, ב. סידור שער ר"ח ריא, ב. מאמרי אדה"א שמות ח"א ע' רפו. סה"מ תרכ"ט ע' רלז.

(53) ואראה את אד' יושב: ישעי' ו, א.

(49) באופנים שהם ברעש גדול: ראה גם (בנוסף להערה 34) עט"ר ע' מא וע' מב ואילך. מאמרי אדה"א שמות ח"א ע' רפו ואילך. סה"מ תרכ"ט ע' רלז ואילך.

(50) כשפוטרי: בהמשך הנדפס: כשטותמי'.

(51) שסיפרו לנו הנביאים: ישעי' רפ"ו.